MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL, Euratom) 2022/615,

5. aprill 2022,

millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 609/2014, et suurendada prognoositavust liikmesriikide jaoks ja täpsustada vaidluste lahendamise korda traditsiooniliste, käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite kättesaadavaks tegemisel

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 322 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Kuigi nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 ([2]) on andnud liidu rahastamise mehhanismile kindla ja stabiilse vundamendi, on vaja täiustada omavahendite kättesaadavaks tegemise vallas kehtivaid sätteid, et suurendada prognoositavust liikmesriikide jaoks ja täpsustada vaidluste lahendamise korda.

(2) Praegu haldavad komisjoni nimel avatud omavahendite kontosid ainult liikmesriigid. Omavahendite kogumiseks kasutatavate pangakontode arvu vähendamine suurendaks tõhusust ja võimaldaks likviidsusjuhtimist ühtlustada. Omavahendite kontode haldamise ajakohastamiseks peaks komisjonil olema võimalik luua keskne omavahendite konto. Liikmesriikidel peaks olema võimalik valida nimetatud keskse omavahendite konto ja sellise konto kasutamise vahel, mis on avatud komisjoni nimel liikmesriigi riigikassas või riigi keskpangas. Selleks et liikmesriigid saaksid teha teadliku valiku, peaks komisjon koostama keskse omavahendite konto kasutamise üksikasjaliku kulude-tulude analüüsi.

(3) Praegu ei võimalda määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 liikmesriikidel teha ettemakseid. Varem on mõni liikmesriik komisjonilt nõusoleku saanuna siiski tasunud omavahendite osamaksed enne maksetähtpäeva. Õiguskindluse huvides peaks nimetatud määrus võimaldama liikmesriikidel teha juhtumipõhiselt ettemakseid, olles sellest komisjoni eelnevalt teavitanud. Oleks õiglane, et kui mõni liikmesriik seda võimalust kasutab, ei peaks teistele liikmesriikidele kaasnema ettemaksega seoses mingeid kulusid, nagu negatiivne intress.

(4) Riigisiseste eelarvemenetluste prognoositavuse suurendamiseks tuleks tähtpäev, milleks liikmesriigid peavad tasuma eelneva eelarveaasta käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite korrigeeritud summad, üle viia järgneva aasta märtsi. Tähtpäeva, milleks liikmesriigid peavad tasuma korrigeeritud summad, tuleks kohaldada ka summade suhtes, mille kohta komisjon on esitanud teabe enne käesoleva määruse jõustumist.

([1]) ELT C 402I, 5.10.2021, lk 1.

([2]) Nõukogu 26. mai 2014. aasta määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 meetodite ja menetluse kohta, millega tehakse kättesaadavaks traditsioonilised, käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, ning muude sularahavajaduste rahuldamiseks vajalike meetmete kohta (ELT L 168, 7.6.2014, lk 39).

(5) Et liidu eelarve oleks stabiilne ja võimaldaks rahastada liidu poliitikaeesmärke, tuleks viivise arvutamise korraga tagada eelkõige see, et omavahendid tehakse kättesaadavaks õigel ajal ja täielikult.

(6) Praegu kehtivat piirmäära, millest allapoole jäävate viivisesummade sissenõudmisest loobutakse, tuleb kohandada. Viivisesummat, mille puhul sissenõudmisest loobutakse, tuleks suurendada, et parandada sissenõudmismenetluse kulutasuvust.

(7) Määruses (EL, Euratom) nr 609/2014 on sätestatud, et viivisemäära ei või suurendada rohkem kui 16 protsendipunkti üle baasmäära. Piiramist 16 protsendipunktiga kohaldatakse aga üksnes nende juhtumite suhtes, mis on saanud teatavaks pärast nõukogu määruse (EL, Euratom) 2016/804 ([3]) jõustumist. Seetõttu ei saa juhtumite puhul, mis olid teada juba enne määruse (EL, Euratom) 2016/804 jõustumist ja kus on kaalul eriti suured viivisesummad, seda piiramist kohaldada, sõltumata sellest, kas viivisesummast on juba liikmesriikidele teatatud või mitte. Sellisel juhul on liikmesriigid endiselt kohustatud maksma viiviseid, mis on tasumisele kuuluva põhisummaga ebaproportsionaalsed. Et tagada süsteemi proportsionaalsus, säilitades samal ajal hoiatava mõju, peaks viivisemäära suurendamist üle baasmäära täiendavalt piirama 14 protsendipunktiga. Et täpsustada ja lihtsustada määruse (EL, Euratom) nr 609/2014 asjakohaseid sätteid, tuleks suurendamise piiramist 14 protsendipunktiga kohaldada kõikide viivisesummade suhtes, millest ei ole liikmesriigile teatatud enne käesoleva määruse jõustumist.

(8) Kehtiva õigusraamistiku kohaselt kohane praktika on näidanud, et raske võib olla kindlaks määrata alguskuupäeva, mil algab hilinenud makse viivise arvestamine, kuna on raske kindlaks määrata täpset ajahetke, mil sissenõudmiseks tehtud jõupingutusi võib lugeda ebapiisavaks. Lihtsustamise eesmärgil peaks olemas olema viie aasta pikkune ajapikendus alates summa kindlaksmääramise kuupäevast, mis kehtib tingimusel, et summa on kindlaks määratud, kantud õigel ajal eraldi raamatupidamisarvestusse ja seda hoitakse eraldi raamatupidamisarvestuses vastavalt määrusele (EL, Euratom) nr 609/2014. Vastavalt sellele hakataks viivist arvestama alles viie aasta möödumisel, samal ajal kui põhisumma tasumise kohustus säiliks.

(9) Selleks et tagada õiglane kohtlemine juhtudel, kui kindlaksmääratud traditsioonilisi omavahendeid ei ole võimalik sisse nõuda, tuleks liikmesriigid vabastada kohustusest anda komisjoni käsutusse kindlaks määratud traditsiooniliste omavahendite nõuetele vastavad summad, kui liikmesriik suudab tõendada, et liikmesriigi poolt pärast nõuete kindlaks määramist tehtud viga ei mõjutanud kõnealustele nõuetele vastavate summade sissenõudmise võimatust. Selline viga võib olla näiteks hilinenud kande tegemine eraldi raamatupidamisarvestusse või puudused sissenõudmismenetluses.

(10) Määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 sisaldab vaid ühte tähtaega, mis kohustab komisjoni edastama oma märkused komisjonile teavitatud mahakandmiste kohta asjaomasele liikmesriigile kuue kuu jooksul pärast aruande saamist asjaomaselt liikmesriigilt. Mahakandmisaruannete alusel õigel ajal ja paindlikumal viisil meetmete võtmiseks ning selleks, et oleks kiiresti ja läbipaistvalt võimalik hinnata liikmesriigi otsust jätta kättesaadavaks tegemata traditsiooniliste omavahendite summa, mida ei ole võimalik sisse nõuda, tuleks komisjonile ja liikmesriikidele kehtestatud menetlustähtaegu kohandada.

(11) Selleks et võimaldada viivise kogunemise perioodi katkestamist liikmesriikide ja komisjoni vaheliste lahkarvamuste korral, tuleks kehtestada sätted, mis kajastavad reservatsiooniga maksete tegemise praegust tava seoses liidu eelarvesse kantavate omavahendite summadega; see annab võimaluse algatada komisjoni vastu alusetu rikastumise hagi vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 268 ja artikli 340 teisele lõigule.

([3]) Nõukogu 17. mai 2016. aasta määrus (EL, Euratom) 2016/804, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 609/2014 meetodite ja menetluse kohta, millega tehakse kättesaadavaks traditsioonilised, käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, ning muude sularahavajaduste rahuldamiseks vajalike meetmete kohta (ELT L 132, 21.5.2016, lk 85).

(12) Et parandada läbipaistvust ja täpsustada liikmesriikide kaitseõigusi, tuleks juhuks, kui liikmesriigi ja komisjoni vahel tekib traditsiooniliste omavahendite kättesaadavaks tegemise küsimuses lahkarvamus, näha määruses (EL, Euratom) nr 609/2014 ette läbivaatamismenetlus. Asjaomase liikmesriigi taotluse korral tuleks läbivaatamismenetluse tulemust ja pooleliolevate juhtumite seisu arutada komisjoniga iga-aastasel kohtumisel. Nimetatud kohtumine tuleks korraldada asjakohasel juhtide tasandil, et vastavad seisukohad uuesti läbi vaadata ja püüda vältida võimalike rikkumismenetluste algatamist kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga.

(13) Komisjon peaks vaatama läbi läbivaatamismenetluse toimimise määruse (EL, Euratom) nr 609/2014 võimaliku muutmise raames või hiljemalt 2026. aasta lõpuks ning eelkõige hindama võimalusi tõhustada läbivaatamismenetlust, mille võib vajaduse korral lõpetada komisjoni otsusega.

(14) Määruse (EL, Euratom) nr 609/2014 artikleid 6 ja 10a tuleks muuta, et jätta välja viide Ühendkuningriigile võimaldatavale korrigeerimisele ja lisada Saksamaa kindlasummalistest korrigeerimistest kasusaajate hulka kooskõlas nõukogu otsusega (EL, Euratom) 2020/2053 ([4]).

(15) Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega peaks mitme omavahendite kättesaadavaks tegemise määruse paralleelne olemasolu olema ainult ajutine ning sellised õigusaktid tuleks võimalikult kiiresti koondada üheks määruseks.

(16) Määrust (EL, Euratom) nr 609/2014 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL, Euratom) nr 609/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 6 lõike 3 kolmanda lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Võttes arvesse mõju, mida käibemaksupõhistele ja kogurahvatulul põhinevatele omavahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine, kantakse nimetatud vahendid esimeses lõigus nimetatud raamatupidamisarvestusse järgmiselt:“.

2) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriik kannab omavahendid artiklites 10, 10a ja 10b sätestatud korras kontole, mis on vabatahtlikult valitud järgmiste seast:

a) konto, mis on avatud komisjoni nimel liikmesriigi riigikassas;

b) konto, mis on avatud komisjoni nimel riigi keskpangas, või

c) keskne konto, mille komisjon on selleks otstarbeks avanud vabalt valitud avalikus finantsasutuses.

Ilma et see piiraks asjakohasel juhul kolmandas või neljandas lõigus osutatud negatiivse intressi kohaldamist, võib seda kontot debiteerida ainult komisjoni korraldusel.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud kontosid peetakse omavääringus ning need on tasuta ja intressita. Kui nende kontode suhtes kohaldatakse negatiivset intressi, kannab asjaomane liikmesriik kontole summa, mis vastab kohaldatud negatiivse intressi summale, hiljemalt negatiivse intressi kohaldamisele järgneva teise kuu esimesel tööpäeval.

([4]) Nõukogu 14. detsembri 2020. aasta otsus (EL, Euratom) 2020/2053, mis käsitleb Euroopa Liidu omavahendite süsteemi ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/335/EL, Euratom (ELT L 424, 15.12.2020, lk 1).

Liikmesriigid kannavad esimese lõigu punktis c osutatud summad kontole omavääringus. Kui keskse konto suhtes kohaldatakse negatiivset intressi, kannab asjaomane liikmesriik kesksele kontole summa, mis vastab tema osale sellele kontole kantavatest omavahenditest, hiljemalt negatiivse intressi kohaldamisele järgneva teise kuu esimesel tööpäeval.

Komisjon teeb esimeses lõigus osutatud kontodel likviidsusjuhtimise toiminguid vastavalt artikli 14 lõike 4 esimesele lõigule.

Komisjon koostab esimese lõigu punktis c osutatud konto kasutamise kohta põhjendamatu viivituseta üksikasjaliku kulude-tulude analüüsi ning esitab nõukogule aruande keskse konto rakendamise kohta kolme aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Komisjon edastab igal kuul liikmesriikidele elektrooniliselt järgmise nelja kuu sularahavajaduse prognoosi.“

3) Artikkel 10a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 10a*

Käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite kättesaadavaks tegemine

1. Võttes arvesse mõju, mida käibemaksupõhistele ja kogurahvatulul põhinevatele omavahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine, kantakse nimetatud vahendid kontole iga kuu esimesel tööpäeval. Krediteeritud summad moodustavad ühe kaheteistkümnendiku asjaomastest eelarve kogusummadest konverteerituna omavääringusse eelarveaastale eelneva kalendriaasta viimasel ametliku noteeringu päeval kehtiva, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud vahetuskursi alusel.

2. Erivajadusteks, mis on seotud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi kulude maksmisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1307/2013 (*) ning järgnevatele asjakohastele liidu õigusaktidele ning olenevalt liidu sularahapositsioonist võib komisjon paluda liikmesriikidel kanda eelarveaasta esimeses kvartalis ettemaksena kuni kahe kuu võrra varem kontole käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite eelarvelistest summadest ühe kaheteistkümnendiku või osa sellest, võttes arvesse mõju, mida nimetatud vahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine.

Ilma et see piiraks kolmanda lõigu kohaldamist, võib komisjon erivajadusteks, mis on seotud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kulude maksmisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1303/2013 (**) ning järgnevatele asjakohastele liidu õigusaktidele, ning olenevalt liidu sularahapositsioonist, paluda liikmesriikidel kanda eelarveaasta esimese kuue kuu jooksul ettemaksena varem kontole käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite eelarvelistest summadest kuni täiendava poole ühest kaheteistkümnendikust, võttes arvesse mõju, mida nimetatud vahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine.

Kogusumma, mille komisjon võib paluda liikmesriikidel kanda sama kuu jooksul esimese ja teise lõigu alusel ettemaksena kontole, ei ole ühelgi juhul suurem kui kahele täiendavale kaheteistkümnendikosale vastav summa.

Pärast esimest kuut kuud ei tohi ühe kuu taotletav kanne olla suurem kui üks kaheteistkümnendik käibemaksupõhistest ja kogurahvatulul põhinevatest omavahenditest ning peab jääma eelarvesse selleks otstarbeks kavandatud summade piiresse.

Komisjon teatab sellest liikmesriikidele ette hiljemalt kaks nädalat enne esimese ja teise lõigu alusel taotletava kande tegemist.

Komisjon teatab liikmesriikidele oma kavatsusest taotleda sellise kande tegemist ette piisavalt aegsasti ja hiljemalt kuus nädalat enne teise lõigu alusel taotletava kande tegemist.

Lõiget 4, mis käsitleb iga aasta jaanuaris kontole kandmiseks ette nähtud summat, ning lõiget 5, mida kohaldatakse juhul, kui eelarvet ei ole enne eelarveaasta algust lõplikult vastu võetud, kohaldatakse kõnealuste ettemaksena tehtavate kannete suhtes.

Liikmesriigid võivad erandkorras ja igakülgselt põhjendatud juhtudel taotleda komisjonilt luba teha ennetähtaegselt kättesaadavaks käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, eelkõige aasta lõpus vastu võetavate paranduseelarvete kontekstis, võttes arvesse mõju, mida nimetatud vahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine. Igale ettemaksele peab eelnema vähemalt seitsme tööpäevane etteteatamine ja asjaomane liikmesriik peab oma taotlust igakülgselt põhjendama. Komisjon hindab taotlust, võttes arvesse komisjoni sularahapositsiooni ja likviidsusvajadust. Liikmesriik võib teha ettemakse üksnes pärast komisjonilt loa saamist. Kõik lisakulud, mis on seotud käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite ennetähtaegselt kättesaadavaks tegemisega, kannab ettemakset taotlev liikmesriik.

3. Muudatuste tegemine käibemaksupõhiste omavahendite ühtses määras, kogurahvatulul põhinevate omavahendite määras, Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamise rahastamises eeldab paranduseelarve lõplikku vastuvõtmist ning kõnealuste muudatuste alusel järelkorrigeeritakse pärast eelarveaasta algust kontole kantud kaheteistkümnendikosad.

Sellised järelkorrigeerimised tehakse esimese kande ajal pärast paranduseelarve lõplikku vastuvõtmist, kui see võetakse vastu enne kuu 16. päeva. Muul juhul tehakse need järelkorrigeerimised teise kande ajal pärast paranduseelarve lõplikku vastuvõtmist. Erandina finantsmääruse artiklist 10 kantakse need järelkorrigeerimised selle eelarveaasta raamatupidamisarvestusse, mida asjaomane paranduseelarve käsitleb.

4. Iga eelarveaasta jaanuarikuu kaheteistkümnendikosad arvutatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 314 lõikes 2 osutatud eelarveprojektis ette nähtud summade põhjal ja konverteeritakse omavääringusse vahetuskursi alusel, mis kehtib eelarveaastale eelneva kalendriaasta 15. detsembrile järgneval esimesel ametliku noteeringu päeval. Korrigeerimine tehakse järgmise kuu kandega.

5. Kui eelarvet ei ole lõplikult vastu võetud vähemalt kaks nädalat enne järgneva eelarveaasta jaanuarikuu kannet, kannavad liikmesriigid iga kuu, sealhulgas jaanuari esimesel tööpäeval kontole ühe kaheteistkümnendikosa viimatisse lõplikult vastu võetud eelarvesse kantud käibemaksupõhiste ja kogurahvatulul põhinevate omavahendite summast, võttes arvesse mõju, mida nimetatud vahenditele avaldab Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamine. Korrigeerimine tehakse eelarve lõplikule vastuvõtmisele järgneval esimesel maksetähtpäeval, kui eelarve võetakse vastu enne kuu 16. päeva. Muul juhul toimub korrigeerimine teisel maksetähtpäeval, mis järgneb eelarve lõplikule vastuvõtmisele.

6. Taani, Saksamaa, Madalmaade, Austria ja Rootsi brutomaksete vähendamise rahastamises ei tehta hilisemaid muudatusi, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/516 (***) artikli 2 lõike 2 kohased kogurahvatulu andmed muutuvad.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/516 kogurahvatulu turuhindades arvutamise ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/130/EMÜ, Euratom ja nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1287/2003 (kogurahvatulu määrus) (ELT L 91, 29.3.2019, lk 19).“

4) Artikli 10b lõike 5 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon teatab selle arvutuse tulemusel saadud summad liikmesriikidele enne korrigeerimiste tegemiseks andmete esitamise aastale järgneva aasta 1. veebruari. Iga liikmesriik kannab netosumma artikli 9 lõikes 1 osutatud kontole selle aasta märtsi esimesel tööpäeval, mis järgneb aastale, mil komisjon teavitas liikmesriike arvutuse tulemusel saadud summadest.

Tähtaega, mille jooksul liikmesriigid peavad tasuma korrigeeritud summad, kohaldatakse ka summade suhtes, mille kohta komisjon on esitanud teabe enne 3. maid 2022.“

5) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Nõukogu otsuse (EL, Euratom) 2020/2053 (*) artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud traditsiooniliste omavahendite puhul tuleb viivist maksta ajavahemiku eest, mis algab hetkest, mil summa oleks tulnud kättesaadavaks teha, kuni hetkeni, mil summa tegelikult kanti artiklis 9 osutatud komisjoni kontole.

Ilma et see piiraks artikli 13 lõike 1 kohaldamist ning tingimusel, et summa on kindlaks määratud vastavalt artiklile 2, kantud õigeks ajal eraldi raamatupidamisarvestusse vastavalt artiklile 6 ja seda hoitakse eraldi raamatupidamisarvestuses vastavalt artikli 13 lõikele 2, ei maksta viivist viieaastase ajavahemiku jooksul alates summa kindlaksmääramise kuupäevast.

Vaide või kohtumenetluse korral algab viieaastane ajavahemik pärast lõpliku otsuse tegemist, teatavakstegemist või avaldamist. Osaliste maksete laekumisel algab viieaastane ajavahemik hiljemalt viimase makse tegemise kuupäevast, kui sellega võlg ei kustunud.

_____

(*) Nõukogu 14. detsembri 2020. aasta otsus (EL, Euratom) 2020/2053, mis käsitleb Euroopa Liidu omavahendite süsteemi ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/335/EL, Euratom (ELT L 424, 15.12.2020, lk 1).“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Alla 1 000 euro suuruste viivisesummade sissenõudmisest loobutakse.“;

c) lõike 4 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese ja teise lõigu kohane suurendamine kokku ei ületa 14 protsendipunkti. Viivisemäära suurendamise piiramist 14 protsendipunktiga kohaldatakse kõikide viivisesummade suhtes, millest ei ole asjaomasele liikmesriigile teatatud enne 3. maid 2022. Suurendatud määra kohaldatakse kogu lõikes 1 osutatud hilinemise aja suhtes.“;

d) lõike 5 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese ja teise lõigu kohane suurendamine kokku ei ületa 14 protsendipunkti. Viivisemäära suurendamise piiramist 14 protsendipunktiga kohaldatakse kõikide viivisesummade suhtes, millest ei ole asjaomasele liikmesriigile teatatud enne 3. maid 2022. Suurendatud määra kohaldatakse kogu lõikes 1 osutatud hilinemise aja suhtes.“

6) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Samuti vabastatakse liikmesriigid kohustusest anda komisjoni käsutusse artikli 2 alusel kindlaks määratud nõuetele vastavad summad, kui nad tõendavad, et liikmesriigi poolt pärast kõnealuste nõuete kindlaks määramist tehtud viga, näiteks viga, mis põhjustas hilinenud kande tegemise eraldi raamatupidamisarvestusse, ei mõjutanud artikli 2 kohastele nõuetele vastava summa sissenõudmise võimatust.“;

b) lõike 2 viies lõik asendatakse järgmisega:

„Osaliste maksete laekumisel algab viieaastane ajavahemik hiljemalt viimase makse tegemise kuupäevast, kui sellega võlg ei kustunud.“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon edastab oma märkused asjaomasele liikmesriigile kolme kuu jooksul pärast lõikes 3 ette nähtud aruande kättesaamist. Komisjon võib seda tähtaega ühe korra kolme kuu võrra pikendada ja teavitada sellest asjaomast liikmesriiki.

Komisjon võib nõuda lisateavet. Sellistel juhtudel algab esimeses lõigus sätestatud tähtaeg taotletud lisateabe kättesaamise kuupäevast. Asjaomane liikmesriik esitab lisateabe kolme kuu jooksul. Asjaomase liikmesriigi taotluse korral pikendatakse nimetatud tähtaega üks kord veel kolme kuu võrra.

Kui liikmesriik ei saa esitada komisjoni nõutud lisateavet, võib ta sellest komisjonile teatada. Seejärel edastab komisjon oma lõplikud märkused kättesaadava teabe põhjal kolme kuu jooksul alates kõnealuse teatise kättesaamise kuupäevast. Komisjon võib nimetatud tähtaega ühe korra kolme kuu võrra pikendada ja teavitada sellest asjaomast liikmesriiki.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„5. Kui liikmesriik ja komisjon ei suuda lõikes 2 osutatud põhjustes kokku leppida, võib liikmesriik taotleda, et komisjon vaataks oma märkused artikli 13b kohaselt läbi.“

7) Lisatakse järgmine peatükk:

„IIIa PEATÜKK

RESERVATSIOONIGA MAKSE JA LÄBIVAATAMISMENETLUS

Artikkel 13a

Reservatsiooniga makse

1. Kui liikmesriigi ja komisjoni vahel tekib lahkarvamus seoses liidu eelarvesse kantavate traditsiooniliste omavahendite summade või asjakohaste käibemaksupõhiste summadega, mille suhtes kohaldatakse artikli 12 lõike 2 punktis c osutatud meetmeid, võib liikmesriik esitada vaidlustatud summa maksmisel komisjoni seisukoha suhtes reservatsiooni.

Liikmesriigid esitavad kõnealuste reservatsioonide kohta teabe traditsiooniliste omavahenditega seotud summade kohta koos artikli 6 lõikes 4 osutatud kuuaruandega ning käibemaksupõhiste omavahenditega seotud summade kohta koos artikli 10b lõikes 1 osutatud aruandega. Liikmesriigid teatavad reservatsioonide tagasivõtmisest komisjonile niipea kui võimalik.

2. Kui lõikes 1 osutatud lahkarvamus lahendatakse liikmesriigi kasuks, annab komisjon kõnealusele liikmesriigile loa arvata makstud summa maha tema järgmisest omavahendite maksest või maksetest.

3. Reservatsiooniga makse tegemine artiklis 9 osutatud kontole peatab ajavahemiku, mille eest arvestatakse viiviseid, nagu on osutatud artiklis 12.

4. Iga aasta septembri lõpuks esitab komisjon iga-aastase teatise, milles antakse ülevaade reservatsiooniga maksete kogusummast ja eelneval aastal tagasi võetud reservatsioonide kogusummast.

Artikkel 13b

Läbivaatamismenetlus

1. Kui liikmesriigi ja komisjoni vahel tekib lahkarvamus seoses liidu eelarvesse kantavate traditsiooniliste omavahendite summadega, võib liikmesriik taotleda, et komisjon vaataks kuue kuu jooksul alates taotluse saamisest oma hinnangu läbi. Taotluses põhjendatakse taotletud läbivaatamist ning esitatakse tõendid ja lisadokumendid, millel taotlus põhineb. Taotlus ja sellele järgnev menetlus ei muuda liikmesriikide kohustust teha kättesaadavaks omavahendid, kui need kuuluvad liidu eelarvesse kandmisele.

2. Kolme kuu jooksul alates lõikes 1 osutatud taotluse saamisest teavitab komisjon asjaomast liikmesriiki oma märkustest taotluses esitatud põhjenduste kohta. Igakülgselt põhjendatud juhtudel võib komisjon seda tähtaega ühe korra kolme kuu võrra pikendada ja teavitada sellest asjaomast liikmesriiki.

3. Kui komisjon peab vajalikuks taotleda lisateavet, arvestatakse lõikes 2 osutatud tähtaega taotletud lisateabe kättesaamise kuupäevast. Asjaomane liikmesriik esitab lisateabe kolme kuu jooksul komisjoni lisateabe taotluse kättesaamisest. Asjaomase liikmesriigi taotluse korral pikendab komisjon nimetatud tähtaega üks kord veel kolme kuu võrra.

4. Kui liikmesriigil ei ole võimalik lisateavet esitada, võib ta komisjoni sellest teavitada. Komisjon teatab oma märkused, lähtudes olemasolevast teabest. Lõikes 2 osutatud tähtaega hakatakse sel juhul arvestama kõnealuse teatise kättesaamise kuupäevast.

5. Läbivaatamismenetlus lõpeb hiljemalt kahe aasta möödumisel sellest, kui liikmesriik on saatnud lõikes 1 osutatud läbivaatamistaotluse.

6. Liikmesriik võib kord aastas taotleda kõrgetasemelist kohtumist komisjoniga, et arutada nende juhtumite seisu, mille suhtes kohaldatakse või on kohaldatud läbivaatamismenetlust, ning neid põhjalikult uurida, et asjaomased seisukohad uuesti läbi vaadata ja jõuda kokkuleppele.

7. Käesoleva määruse võimaliku muutmise raames või hiljemalt 2026. aasta lõpuks hindab komisjon käesolevas artiklis osutatud läbivaatamismenetluse toimimist. Kõnealune hindamine hõlmab konsultatsioone liikmesriikidega ning selles võetakse arvesse konsultatsioonide järeldusi ja liikmesriikide seisukohti. Komisjon esitab asjakohasel juhul ettepanekud läbivaatamismenetluse toimimise parandamiseks.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 5. aprill 2022

Nõukogu nimel
eesistuja
B. LE MAIRE